

(§ 526 odstavec druhý c. ř. s.) a vyříditi jej pouze potud, pokud bylo v něm odporováno výroku okresního soudu o útratách.

Čís. 1973.

Jméno ženské jest uvéstí ve firmě tak, by dle jazyka, jehož se používá, bylo zřejmo, že jde o jméno ženy.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1922, R I 1309/22.)

Rejstříkový soud povolil zápis firmy Bloch a Kabelka, jejímiž veřejnými společníky byli: Max Bloch a Matylda Kabelková. Rekursní soud změnil ku stížnosti finanční prokuratury napadené usnesení v ten rozum, že nařídil veřejným společníkům, by znění firmy uvedli v soulad se zákonem změnou označení veřejné společnosti Matyldy Kabelkové ve lhůtě, která jim bude stanovena rejstříkovým soudem, jinak že firma bude z obchodního rejstříku vymazána. Důvody: V tomto případě jedná se o firmu novou a ta musí svým zněním odpovídati pravdě. Z různých možností znění firmy nové dle čl. 17 obch. zák. volili sice oba společníci pojetí obou jmen do znění firmy, avšak proti předpisu zákona nebylo jméno společnosti Matyldy Kabelkové poято jeho zněním Kabelková, nýbrž nesprávným zněním Kabelka. Tím porušena zásada pravdivosti firmy; vzbuzuje se v obecnstvu domněnka, že jde tu o firmu se společníkem Kabelkou a nikoliv se společnicí Kabelkovou. Neměla proto firma v přihlášeném znění býti protokolována, nýbrž měla především býti nařízena oprava přihlášené firmy ve znění, zákonu odpovídajícím. Jest tedy rekurs odůvodněn (zákon ze dne 30. června 1921, čís. 257 sb. z. a n.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatelé zvolili pojetí svých jmen do firmy, a nesprávné je tvrzení, že jméno Kabelka je pouze dodatkem, naznačujícím dle čl. 17 odstavec první obch. zák. společenský poměr. Rodinné jméno veřejné společnosti Matyldy Kabelkové smí proto ve firmě uvedeno býti pouze správným zněním Kabelková, neboť tímto jménem podepsala navrhovatelka jak návrh na zápis, tak i znamenání firmy.

Čís. 1974.

Pokud nebylo v době popřevratové placení vídeňskou poštovní spořitelnou placením řádným.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1922, Rv I 300/22.)

Žalobce poukázal dne 12. února 1919 u poštovního úřadu v Praze žalované tuzemské spořitelně dlužný peníz, zjištěný na jeho nemovitosti, použitiv složního lístku Vídeňské poštovní spořitelny, jež mu žalovaná zaslala dne 22. května 1918; poštovní úřad převedl pak peníz na Vídeňskou poštovní spořitelnu. Dopisem ze dne 6. února 1919 vyzvala žalovaná